

Páll Isholm

SKÚLIN ER EIN PARTUR AV OKKARA SAMFELAG

Skúlin eigur at liva í takt við tað samfelag, ið tað er partur av, heldur nýggi stjórin fyri miðnámsskúlan á Kambsdali. Hetta skal gerast gjøgnum opinleika og samskipti – bæði úteftir, men eisini inneftir, har nýggi skúlastjórin fer at arbeiða í eygnahædd við síni starvsfólk og næmingum

Sigurjón Einarsson

Førleiki = (útbúgving + royndir) x hugburð.

Henda stóddfrøðiligi frymilin hevur Páll Isholm krutlað niður á eitt papír til yvirritaða, meðan vit hava prátað saman um nýggju avbjóðingina hjá honum. Haldi, tað hóskar seg væl at standa einsamalt, so at vit onnur kunnu finna inspira-tión í hesum frymilinum.

Vit eru stódd í snotiligu húsinum hjá Páll Isholm og familju hansara á Gróvargøtu 9 í Syðrugøtu. Uttanfyrir er bókstaviliga rokan í fjørini, har víkingamenn eru íholt við at seta stóra pallin upp á sandinum til GI-festivalin.

Páll Isholm er nýggi rektarin í miðnámsskúlanum á Kambsdali, og vit hava sett hvørjum øðrum stevnu um nýggju avbjóðingina og tilgongdina, ið verður fyri framman; at samantvinna tveir skúlar í ein skúla.

Tilgongdin at saman-tvinna skúlarnar

Nú Handilsskúlin og Studentaskúlin á Kambsdali verða lagdir saman í ein skúla, fara næmingarnir ikki at merkja so nógv til hesa tilgongd fyrstu tíðina. Teir fysisku karmarnir skulu koma uppá pláss, har nýggir bygningar skulu gerast lidnir. Umframt hetta verður ein tilgongd, har leiðslan fyri báðar skúlarnar skulu smelta saman í eina eind, og tað fer eisini at taka sína tíð.

Ætlanin er í framtíðini, at tær føstu eindirnar, sum eitt nú málsliga deild og stóddfrøðiliga deild á studentaskúlanum, ikki longur skal vera eins uppbyggitt sum áður. Nýggja samanleggingin gevur móguleika fyri at

brúka tilfeingið av lærarum og nýggju fysisku umstøðunum betri, men hendan tilgongdin skal tó gerast við størstu virðing fyri báðum skúlunum.

– Skúlarnir hava hvør sína søgu og hvør sína mentan – sínar styrkir, so tí kemur tað sjálvandi at taka nakað av tíð at fáa báðar skúlarnar saman til eina eind, har allir partar eiga at verða hoyrdir, heldur nýggi stjórin fyri miðnámsskúlan.

Páll Isholm heldur, at ein tann størsti stressfaktorurin í tilveruni er ótryggleiki. Ein máti at koma hesum til lívs, er við at hava opinleika og samskipti – serliga í einum stovni, har lærdómur og vitan eru í fokus. Tí er tað neyðugt at lurta eftir øllum pørtum – at samskipta.

– Tað er eisini gjøgnum opinleika og samskipti, at eitt nú nýhugsan, virðing fyri hvørjum øðrum og ymiskleiki kemur fram til sín rætt, tá tú hevur hesa tilgongd, heldur Páll Isholm.

Skúlin ein partur av samfelagnum

Páll heldur, at skúlin eigur at vera ein partur av tí samfelag, tað er í, og tað hevur kanska haltað viðhvørt her í Føroyum, heldur hann.

– Skúlin eigur at liva í takt við tað samfelag, ið tað er partur av. Tað, ið fólk skulu útbúgvast til, má verða formað eftir samfelagnum, soleiðis at tað gevur meaning, meðan mann gongur har. Men tað skal eisini geva meaning aftaná, tá mann er liðugur at útbúgva seg, heldur Páll.

Og tað er her, at miðnámsskúlin skal virka sum eitt millumlið millum fólkaskúlan og samfelagið.

– Fólkaskúlin er byrjanin,



Mynd: Álvur Haraldsen

– Tað skal vera eins og eitt pusslispæl

har innlæringin við at læra at lesa og skriva er í háseti. Eftir tað skal miðnámsskúlin taka við við teimum førleikum, ið miðnámsskúlin stendur fyri, men eisini virða tað, sum næmingurin hevur nomið við í fólkaskúlanum, sigur hann.

Vandin er, at fólkaskúlanæmingurin dugir nøkur ting, ið miðnámsskúlin ikki hevur brúk fyri. Samstundis heldur Páll, at miðnámsskúlin eigur at forma og tilpassa seg eftir samfelagnum og vita, hvat arbeiðslívið og universitetini krevja av næmingunum. Og tað er hendan tilgongdin, ið skal vera í javnvág fyri miðnámsskúlan. Skúlin skal vita, hvat næmingurin dugir, tá hann kemur til miðnámsskúlan, men samstundis vita, hvat samfelagið krevur av honum.

– Tað skal vera eins og eitt pusslispæl, har allir brikkar skulu passa saman! Annars riggar tað ikki, ásannar Páll.

Fekk starv á Kambsdali á ein heldur marghátligan hátt.

Tilgongdin at fáa fótin innum í Handilsskúlanum á Kambsdali var heldur marghátlig hjá Páll Isholm.

Familjan búði í Havn fyrst í 2001, og trupult var at fáa nakað arbeiði. Eisini var tað trupult at fáa ansingarpláss til børnini um hetta mundi, og tí lá tað í stoyppiskeiðini, at Páll og familjan skuldu keypa húsini frá ommuni í Syðrugøtu og flyta hartil, soleiðis at børnini kundu verða ansaði, og Páll og konan kundu fara út á arbeiðsmarknaðin aftur.

Tann eina dagin ringdi Elsa Maria Holm Olsen, táverandi skúlastjóri í Handilsskúlanum, til Páll og spurdi hann, um hann var áhugaður at undirvísa í føroyskum. Hetta var júst ein móguleiki, ið Páll hevði biðað eftir og jattaði.

– Gott, Erling, sigur Elsa Maria.

– Erling?

– Ja, er hetta ikki Erling, spyr Elsa Maria.

– Nei, hetta er Páll, bróður Erling.

Og so fall fimmoynað. Elsa Maria hevði ringt heim til pápa Páll og spurt hann, um hann hevði telefonnummarið hjá Erlingi. Pápin hevði tikið feil av nummrunum og hevði givið skúlastjóranum nummarið hjá Páll í staðin.

Men hvussu var og ikki, so bleiv tað Páll, ið fekk starvið sum undirvísari á Kambsdali.

Eftir at hava undirvíst har í eitt ár, fór Elsa Maria til Havnar, og hennara starv gjørdist tókt at søkja. Páll, ið tá var 29 ára gamal, føldi tað nokk so natúrliga á sær sjálvum, at hann skuldi royna og søkja starvið sum skúlastjóri í Handilsskúlanum á Kambsdali, og lagnan vildi tað soleiðis, at Páll gjørdist nýggi stjórin.

Og tað var rættiliga skjótt, at Páll kendi á sær, at hetta við at arbeiða í leiðslu, var ein leiklutur, ið hann treivst væl í.

– Ja, tann størsti lærdómurin, ið eg fekk frá mínum fyrsta leiðarastarvi var, at eg tími væl at arbeiða í leiðslu, sigur Páll.

Tilveran sum skúlastjóri í Handilsskúlanum á Kambsdali góvu Páll góðar royndir. Tað var har, at tankin um opinleika og samskipti komu inn í myndina.

– Hetta hevur verið ein tilgongd, har eg, bæði sum undirvísari og skúlastjóri, havi fingið nakrar royndir, ið eg kann brúka víðari, heldur Páll.

Lítandi aftur um bak, ásannar Páll Isholm, at honum altíð hevur dámt væl at verið í tí umhvørvinum, har avgerðir verða tiknar. Tað hevur altíð fallið honum natúrliga inn at verða ein partur av einum leiðslutoymi, tá hann hevur tikist við ymiskt virksemi í sínum yngri døgum.

Har ein ikki er sjálvur, er ein ikki meira enn hálvur

Til kommunuvalið í 2004 avgjórði Páll Isholm at bjóða seg fram sum valevni, tí, sum

hann sjálvur sigur tað, honum dámar ikki at standa á síðulinjuni og biða, og helt tí eisini, at hann hevði okkurt at bjóða, um hann slapp inn.

Eftir kommunuvalið var greitt, at Páll varð fyrstvaldur til bygdaráðið, og gjørdist hann tí eisini borgarstjóri í Gøtu, og tað kom eitt sindur bak uppá Páll sjálvan. Umframt starvið sum skúlastjóri á handilsskúlanum, bleiv hann nú eisini borgarstjóri í hálvu tíð í Gøtu kommunu. Hetta var júst um tað mundi, tá Leirvík og Gøtu vóru í tilgongdini at verða lagdar saman í eina kommunu – Eysturkommunu, og tað setti Páll í eitt dilemma, tí ætlandi var, at starvið sum borgarstjóri fyri nýggju kommununa skuldi verða eitt fulltíðarstarv.

Eftir eina hugsunartíð avgjórði Páll at trekkja seg sum borgarstjóri fyri nýggju kommununa, so hann heldur kundi nýta alla tíð og orku uppá leiðsluvirksemi á Kambsdali. Tað var her, ið tankarnir hjá honum vóru.

Eftir 10 ár sum skúlastjóri á Handilsskúlanum, fór Páll í starv á Fróðskaparsetrinum, men har føldi hann seg ongantíð ordiliga heima og segði upp eftir stutta tíð. Hann fekk undirvísingarstarv í Studentaskúlanum á Kambsdali, og tað gekk ikki rúm tíð, so vóru aftur boð eftir Páll, tá hann varð settur sum fyrilissstjóri fyri Studentaskúlan. Hetta fyrilissstarvið er nú blivið fulltíðarstarvið, og ein freistast mestsum at siga, at nú er Páll Isholm komin heim.

Tað kommunala arbeiði er tó ikki heilt slept enn, tí í dag er Páll Isholm formaður fyri skúlastýrið í Eysturkommunu.